016| Οὐδεὶς ἄλλος πλὴν ὑμῶν ἀκούει ἀπ’ εὐθείας τῆς Φωνῆς Μου.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/16-οὐδεὶς-ἄλλος-πλὴν-ὑμῶν-ἀκούει-ἀ/

Ἀλλὰ τίς Ἐγώ, Ὅστις ἐξῆλθον ἐκ τῶν Ἀβύσσων τοῦ ἀδημιουργήτου κόσμου, Ὅστις ἀνέλαβον νὰ πληρώσω τὰς ἀδιασκευάστους αὐτὰς καὶ σκοτεινὰς ἀβύσσους Φωτὸς καὶ τὴν ἐρημίαν αὐτῶν, τὴν προκαλοῦσαν τὴν φρίκην τῆς ψυχῆς, μεταβάλω εἰς παραδείσιον χῶρον ἐνδιαιτήματος, ἔνθα ἡ ψυχὴ νὰ εὑρίσκῃ τὴν αἰωνίαν αὐτῆς ἀνάπαυσιν;

Τίς Ἐγώ, Ὅστις διὰ μέσου τοῦ Φωτὸς τῆς Σοφίας καὶ ἡ σοφία τῶν ἀνθρώπων δὲν Μὲ διέκρινεν ἐν τῷ φωτὶ τῆς πνευματικῆς αὐτῆς λάμψεως καὶ ἐπανεπαύθην ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν νηπίων τῆς σοφίας, ἥτις ἐκ μιᾶς καὶ μόνης Ἀκτίνος τοῦ Πνευματικοῦ Μου Φωτὸς διαφωτισθεῖσα, ἐπέλαμψεν ὡς ὁ Ἥλιος ἐν μέσῳ τοῦ ἀμυδροῦ φωτὸς τῶν σοφωτέρων ἀνθρώπων;

Τίς Ἐγώ, Ὅστις διῆλθον διὰ μέσου τῆς ἠρεμούσης θαλάσσης καὶ ἀνήγειρα κύματα συγκαλύψαντα ἅπασαν τὴν ξηρὰν καὶ σαρώσαντα ὑπὸ τὴν μῆνιν αὐτῶν τὰ ὑψηλότερα κατοικητήρια τῶν βασιλευόντων ἀνθρώπων καὶ **Τίς Ἐγώ,** Ὅστις ἐπανεπαύθην ἐν μέσῳ τοῦ θυελλώδους καὶ τρικυμιώδους πελάγους τῶν ὠκεανῶν καὶ διέχυσα τὴν γαλήνην καὶ τὴν σιγὴν τῶν ἀνέμων;

Τίς Ἐγώ, Ὅστις ἐπορεύθην διὰ μέσου τῆς νυκτὸς καὶ ὑπὸ τὸ δριμύτατον αὐτῆς ψῦχος ἐξεκαύθη ὁ λάρυγξ Μου ὑπὸ τῆς δίψης καὶ διῆλθον διὰ μέσου τῆς κεκαυμένης ὑπὸ τῶν καυστικῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου τῆς ἐρήμου καὶ ἐδροσίσθην, ὡς νὰ ἐλουόμην εἰς τὰ δροσόλουστα νάματα τοῦ δροσερωτέρου ὕδατος;

Τίς Ἐγώ, Ὅστις ἐν μέσῳ τοῦ φωτεινοτέρου σώματος λάμπω ὡς Φῶς Αὐτόφωτον, ἐξ Οὗ τὰ αὐτόφωτα δανείζονται τὸ Φῶς καὶ ἐν μέσῳ τοῦ σκότους ἡ Λάμψις Μου σβέννυται, διότι καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἑτερόφωτα ἀπομακρύνονται ἐξ Ἐμοῦ καὶ ἐπισκιάζουν τὴν Αὐτόφωτον Λυχνίαν Μου, ἐξ ἧς ἐδανείσθησαν τὸ Φῶς των, διὰ νὰ φωτίσωσι τὸ ἀδιαπέραστον σκότος;

Τίς Ἐγώ, Ὅστις μεγεθύνομαι ἐν τοῖς ἐλαχίστοις καὶ τὰ ἀπειροελάχιστα δι’ Ἐμοῦ μεταβάλλονται εἰς ἀπειρομεγέθεις ὄγκοις, καλύπτοντας τὸ Ἄπειρον καὶ πρὸ τοῦ ὁποίου οἱ ἀσύλληπτοι εἰς ἔκτασιν ὄγκοι μεταβάλλονται εἰς δυσδιακρίτους μικροσκοπικοὺς κόκκους;

Ἐγὼ Εἶμαι Ἐκεῖνος, Ὅστις ὁμιλῶ εἰς ὑμᾶς, ἵνα καταστήσω τὴν Φωνήν Μου ἐπαγωγοτέραν καὶ ἀντιληπτοτέραν εἰς τὰ πλήθη τοῦ κόσμου.

Ἐγὼ ὅμως πῶς κατέρχομαι ἐκ τοῦ ὕψους εἰς τὰ βάθη τῶν πρὸ τῶν ποδῶν Μου ἀνορυσσομένων ἀβύσσων, τὰς ὁποίας οἱ πόδες Μου ἀνώρυξαν;

Πῶς Ἐγὼ δὲν διῆλθον διὰ τῶν μεγάλων τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος καὶ πάσης σοφίας σκαπανέων, ἀλλὰ κατασκηνῶ ἐν ὑμῖν, οἵτινες δὲν ἐθέσατε εἰσέτι τὰ θεμέλια τῆς ἰδίας ὑμῶν πνευματικῆς διαμορφώσεως;

Πῶς Ἐγὼ ἐγκατέλειψα κατὰ τὴν διάβασίν Μου, μέχρις ὅτου σᾶς ἐπισκεφθῶ, τὰς χρυσοθεμελιώτους κατοικίας τῶν διαπρεπῶν πνευματικῶν φορέων καὶ ἠθέλησα νὰ κατοικήσω ἐν μέσῳ τῆς ἐρειπωμένης καλύβης τῆς πνευματικῆς ὑμῶν ὑποστάσεως;

Ὁ ἀκολουθῶν με καὶ ὁ ὑπ’ Ἐμοῦ ἐκλεγεὶς οὐδέποτε μεταστραφήσεται τῆς ὁδοῦ, ἣν προπορευόμενος ὑποδεικνύω αὐτῷ.

Πᾶς δὲ ὁ κατιδών Με καὶ ἐννοήσας Με καὶ μὴ ἀκολουθήσας Με, οὐ μόνον τὰς Ἐπαγγελίας, ἃς διὰ τοῦ Στόματός Μου ἀκούει ἀπόλλυσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ σταδιοδρομίᾳ μετανοήσῃ, ἐφ’ ὅσον Ἐγὼ ἐκ τῶν ταπεινῶν αὐτὸν ἐξελεξάμην, ἵνα αὐτὸν ὑπεράνω τῶν ὑψηλῶν ἐναποθέσω.

Οὐ δύναμαι δὲ ἐν ὑμῖν ὁ Αὐτὸς μένειν, ἀλλ’ ὅσον ἡ προσπάθεια καὶ ὁ ζῆλος ὑμῶν ἐπαυξάνει, τοσοῦτον καὶ Ἐγὼ ἐν ὑμῖν κραταιωθήσομαι καὶ αἱ Δυνάμεις τοῦ Πνεύματός Μου κατισχύσουσιν ὑμᾶς. Τῆς Φωνῆς Μου δὲ ἀκούοντες καὶ τοῦ Λόγου Μου μετέχοντες, πᾶν τὸ εἰς ὑμᾶς ἀποκαλυφθησόμενον ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου θεμελιώσατε.

Ἀποκαλύπτομαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα πᾶν ὅ, τι διδάξω σας μὴ ἐγκλείσητε τοῦτο ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς σας, ἀλλὰ τοῦτο ἐν αὐτῇ καλλιεργοῦντες, ἐν τῇ ὡριμάνσει τοῦ ἀναπτυχθέντος σπόρου, **σπείρατε τοῦτον εἰς πάντα,** ὅστις ἤθελεν ἀκολουθήσει ὑμᾶς ἐν τῷ μέλλοντι, ἐν τῇ τελειωτικῇ ἐξυπηρετήσει τοῦ ὅλου Μου Ἔργου.

Ἀλλ’ ἂς ἐξετάσω ὑμᾶς τὸ πρῶτον:

Πιστεύετε εἰς Ἐμέ; Καὶ ἂν πιστεύετε τί παρ’ Ἐμοῦ ἀναμένετε;

Οὐδόλως θέλω ἐκβιάσει ὑμᾶς διὰ θερμῶν ὑποσχέσεων, ὅπως Μὲ ἀκολουθήσητε, καὶ ἂν εἰσέτι ἡ πίστις ὑμῶν ἀκλόνητος καὶ ἀδάμαστος ἐπιγενῇ.

Οὐδόλως θέλω παρακινήσει ὑμᾶς ὅπως τυφλῶς Μὲ ἀκολουθήσητε καὶ τὰς πρὸς Ἐμὲ δοθείσας ὑποσχέσεις τηρήσητε.

Ἐγὼ ἐκ τῆς Ἐλευθερίας τοῦ Λόγου Μου καὶ τῆς Ἀδεσμεύτου Αὐτοδιαθέσεώς Μου πρὸς ὑμᾶς ἐστράφην, ἵνα τὸν Λόγον Μου ἀκούοντες Μὲ ἀκολουθήσητε.

Ὁ τὴν Ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου χορηγῶν πρὸς σταθερωτέραν τοῦ Ἔργου Μου ἐξυπηρέτησιν, πῶς ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ καὶ ἐκπληρώσει αὐτοῦ τὴν Ἐλευθερίαν ταύτην παρ' αὐτῶν ἀποσύρει;

Ἐγὼ ἐξέλεξα ὑμᾶς, ὅπως ἀκολουθήσητε τὴν ἐπαγγελλομένην εἰς ὑμᾶς ἀνάληψιν τοῦ Ἔργου Μου καὶ ὅπως καταστῆτε φορεῖς τῶν ὅσων εἰς ὑμᾶς μέλλω ἀναγγέλλειν.

Πρὶν ἢ ὅμως ἀκούσητε πλήρως τῆς Φωνῆς Μου, πρὶν ἢ δι' ὅλων Μου τῶν Δυνάμεων καὶ τῆς πλήρους Διαφωτίσεώς Μου ἀναλάβω τὴν τοῦ ἔργου Μου ἀνάλυσιν καὶ τὴν θέσιν, δι' ἣν ἕκαστος ἐξ ὑμῶν ἐν αὐτῷ προορισθήσεται, **ἀνάγκη ἵνα μελετήσητε ἑαυτοὺς καὶ τὰς ἐν ὑμῖν δυνάμεις,** ἐὰν ὄντως δύνανται μέχρι τέλους νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς ἐκ τῆς ἀναλήψεως τοῦ ὅλου Ἔργου Μου βαρυτάτας εὐθύνας, ἐὰν δύνανται νὰ κατέλθωσι εἰς **τὸν ἀγῶνα τῆς πάλης καθ' ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, τοῦ ὁποίου τὰς ἀρχὰς θὰ ἐπιζητήσητε νὰ καταρρίψητε.**

Θὰ Μοῦ εἴπητε πῶς Ἐγὼ ὁ Κραταιὸς τῶν Δυνάμεων, ὡς ἐπιθυμῶ νὰ παρουσιάζωμαι πρὸ ὑμῶν, δὲν γνωρίζω περὶ τῶν δυνάμεων, τὰς ὁποίας διαθέτετε; Πῶς Ἐγὼ ὁ τὰ πάντα γνοὺς καὶ ἐπιστάμενος, δὲν γνωρίζω τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀγῶνος, ὃν ὑπόσχεσθε ὅτι θὰ ἀναλάβητε;

Πῶς Ἐγώ, ἐκ τῆς Ἰσχύος τῶν Δυνάμεων, τὰς ὁποίας ἐν τῷ κόσμῳ κατέχω, δὲν περιβάλλω ὑμᾶς, ἵνα ἀπομακρύνω ἀπὸ ὑμᾶς πᾶσαν ἄλλην παρεμβολήν, ὅπως ἀσφαλῶς κατευθύνω τοὺς πόδας ὑμῶν εἰς τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα;

Ὁ ἄνθρωπος δέν διαγράφει τὸν κύκλον τῆς ἐξελίξεώς του καὶ τῆς ἀνόδου του ἀκολουθῶν ἀπαρεγκλήτως τὴν γραμμὴν τῆς διαχαραχθείσης πρὸ αὐτοῦ τροχιᾶς, ὡς οἱ ἀστέρες καὶ τὰ Οὐράνια σώματα.

Ὁ ἄνθρωπος ἀφίεται ἐπ' αὐτῆς καὶ εἶναι ἐλεύθερος μόνος του νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ. Πρὸ αὐτοῦ ἵστανται οἱ ὁδηγοί, οἵτινες τὸν διαφωτίζουσι καὶ τὸν καθοδηγοῦσιν. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ τὰ παρεμβαλλόμενα **προσκόμματα,** τὰ ὁποῖα οἵ ἀνεγείροντες αὐτὰ ἀντενεργοὶ τοῦ προορισμοῦ του παρεμβάλλουσιν, ἵνα ἀπομακρύνωσι αὐτὸν τῆς κανονικῆς τροχιᾶς, ἥτις πρὸ αὐτοῦ ἐκτείνεται, ἢ τοῦ γεννήσωσι **τόν φόβον καὶ τὸν δισταγμόν** καὶ οὕτω πειθαναγκάσωσι αὐτὸν νὰ μείνῃ ἐν τῷ μέσῳ, τῆς ὁδοῦ, ἣν ἀκολουθεῖ καὶ ἣν οἵ καλοί του ὁδηγοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ τοῦ ὑποδεικνύουν καὶ νὰ τὸν προτρέπουν νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ.

Ὁ ἄνθρωπος ὅθεν δὲν εἶναι ἔρμαιον τοῦ ἀμεταβλήτου πεπρωμένου του ἢ τῆς τυφλῆς τύχης, ἥτις τὸν καθοδηγεῖ, ἀλλὰ ἡ θέλησις καὶ ἡ προσπάθεια αὐτοῦ δύνανται πολλάκις νὰ συντάμῃ ἢ ἐπιβραδύνῃ τὴν ἐπιφυλασσομένην εἰς αὐτὸν σταδιοδρομίαν, καὶ διὰ τοῦτο

βλέπομεν νὰ ἀπαλλάσσηται ἐκεῖνος τῶν προσκομμάτων τοῦ πεπρωμένου, **ὅστις ὄντως ἠθέλησε νὰ καταπατήσῃ διὰ τῆς Θελήσεως καὶ τῆς σωφρόνου αὐτοῦ προσπαθείας, πᾶν πρὸ αὐτοῦ ἐγειρόμενον πρόσκομμα.**

24/11/1925